

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

EVALUATION OF INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF INDUSTRIAL ENTERPRISES OF THE KHERSON REGION

УДК 330.341.1

Макаренко С.М.
к.е.н., доцент кафедри
менеджменту і адміністрування
Херсонський державний університет

Стоянова І.Р.
студентка
Херсонський державний університет

Коптяєва В.В.
студентка
Херсонський державний університет

У статті проведено аналіз сучасних методичних підходів до загального оцінювання розвитку адміністративно-територіальних одиниць. Здійснено оцінювання рівня інвестиційної привабливості Херсонської області. Обґрунтовано доцільність інвестування у розвиток легкої промисловості. Визначено основні умови збільшення обсягів залучення інвестиційних ресурсів.

Ключові слова: прями інвестиції, тіньова економіка, розвиток адміністративно-територіальних одиниць, інвестиційна привабливість Херсонської області, легка промисловість.

В статье проведен анализ современных методических подходов для общего оценивания развития административно-территориальных единиц. Проведено оценивание уровня инвестиционной привлекательности Херсонской области. Обоснована целесообразность инвестирования в развитие

легкой промышленности. Определены основные условия увеличения объемов привлечения инвестиционных ресурсов.

Ключевые слова: прямые инвестиции, теневая экономика, развитие административно-территориальных единиц, инвестиционная привлекательность Херсонской области, легкая промышленность.

The article analyzes the modern methodological approaches to the overall assessment of the development of administrative-territorial units. The level of investment attractiveness of the Kherson region is estimated. The expediency of investment in the development of light industry. The main conditions for increasing the volume of investment resources are defined.

Key words: direct investments, shadow economy, development of administrative-territorial units, investment attractiveness of Kherson region, light industry.

Постановка проблеми. У сучасних умовах функціонування для втримання наявних позицій та забезпечення подальшого нарощування виробничого та фінансового потенціалу суб'єктам господарювання усіх форм власності необхідно забезпечити перманентне впровадження інноваційних технологій у всі сфери господарської діяльності. В умовах майже відсутньої фінансової підтримки від органів державної влади та місцевого самоврядування, надмірно високих відсоткових ставок за користування позиковим капіталом зазначене можливе лише за рахунок залучення інвестиційних ресурсів вітчизняного та закордонного походження. Зазначене визначило актуальність теми дослідження, її завдання та зміст.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств активно обговорюються і висвітлюються в літературі, зокрема в роботах І.П. Андрушкова, О.Д. Вовчак, Н.М. Руцишина [1], І.О. Бланка [2], С.О. Гуткевича [3], С.О. Кушнір [4], Т.В. Майорової [5], Н.М. Олійник, Л.О. Корчевської [10], Н.І. Соловйової [12] та ін. Незважаючи на вагомий напрацювання, залишаються проблеми, що потребують додаткового наукового аналізу, особливо щодо визначення обґрунтованої методики оцінювання інвестиційної привабливості промислових підприємств у сучасних умовах нестабільного бізнес-середовища.

Постановка завдання. Мета статті полягає у дослідженні інвестиційної активності іноземних інвесторів та розробці обґрунтованої методики оцінювання інвестиційної привабливості вітчизняних промислових підприємств в умовах кризи.

Вклад основного матеріалу дослідження. Інвестиції потрібні підприємствам для організації ефективного процесу з виробництва якісної продукції, забезпечення прибуткової господарської діяльності. Держава зобов'язана регулювати та сприяти створенню в країні привабливого інвестиційного клімату, залучати та направляти інвестиції у пріоритетні галузі виробництва для задоволення першочергових потреб населення.

На прикладі країн, економіка яких розвивається швидкими темпами, можна простежити позитивний вплив інвестиційних процесів і раціональне використання інвестиційних капіталовкладень. Особливої уваги заслуговують такі країни, як Японія та Корея на перших стадіях свого розвитку, Китай (в останні роки), які активно використовували програми прямої кредитної підтримки окремих галузей і сфер економіки, внаслідок чого ці країни досягли високих темпів економічного розвитку [2, с. 147]. Азіатсько-тихоокеанський регіон привернув увагу іноземного капіталу за рахунок того, що ці країни організували інтегроване об'єднання, яке дозволило іноземному капіталу безперешкодно діяти на широкому просторі, використовуючи переваги місцевого ринку.

Слід зазначити, що економіка України нині не може задовольнити вимоги західних інвесторів. Серед причин непривабливості українського інвестиційного клімату називають повільні темпи реформування економіки, законодавчої бази, а також нераціональний розподіл внутрішніх інвестицій – приватних і державних, високі податки, надмірне регулювання та заполітизованість економіки [3, с. 84].

Чинні процедури здійснення та повернення іноземних інвестицій ускладнюють стан справ шляхом встановлення необґрунтованих та суперечливих вимог як для процедур інвестування, так і для повернення інвестицій, виплати дивідендів, продажу об'єктів інвестування, і, таким чином, адміністративними методами підвищують вартість операцій та призводять до зменшення економічної вигоди від здійснення інвестиційної діяльності на території України та зниження ліквідності трансакцій.

Незважаючи на всі вказані проблеми, потік іноземних інвестицій в економіку України сьогодні збільшується. Станом на 01 жовтня 2018 року загальний обсяг прямих інвестицій (акціонерного капіталу), які були залучені в економічний розвиток України, становить майже 32 млрд. дол. США. Приріст прямих інвестицій за 9 місяців 2018 року становив 367,2 млн дол. США, або 1,2% до обсягів на початок року [11].

Серед найпотужніших іноземних інвесторів слід відзначити Кіпр (25,3% від загального обсягу) та Віргінські острови (Великобританія) (14,9%) [11]. Зазначене пов'язано, передусім, із наявністю пільгових умов оподаткування для суб'єктів господарювання, зареєстрованих у вказаних країнах. Так, податкові ставки на Кіпрі є найбільш сприятливими для підприємців, що розгорнули свою діяльність на теренах України. Зазначене пов'язане з тим, що на Кіпрі податок з прибутку підприємців сплачується лише коли є прибуток. При цьому податок становить лише 12,5% від прибутку, що на 5,5 в. п. є меншим порівняно зі законодавчо встановленим в Україні рівнем. Податок на додану вартість становить 15%, що на 5 в. п. менше, ніж в Україні [7, с. 206]. Водночас створення та реалізація продукції через фіктивні компанії на Кіпрі дає змогу не лише знизити податкове навантаження під час ведення бізнесу, а й спрямувати отримані грошові ресурси до статуту вітчизняного підприємства у вигляді іноземних інвестицій із країни ЄС, заручившись підтримкою європейського співтовариства.

Негативний вплив зазначеного можна було б зменшити у разі реалізації законодавчих ініціатив органів державної влади щодо зниження відсоткової ставки податків на додану вартість до 17% та на прибуток підприємств до 16%. Проте, враховуючи відсутність вищевказаного, вітчизняні суб'єкти господарювання й далі продовжують використовувати «тіньові» схеми реалізації та оплати за виготовлену продукцію з використанням офшорних зон та інших механізмів ухиляння від сплати вказаних податків.

Згідно з дослідженнями Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [13, с. 15], ще у 2014 році рівень тіньової економіки становив близько 41% від офіційного ВВП, або не менше 650 млрд грн в показниках 2014 року. Навіть за незмінного рівня обсягу тіньової економіки в показниках

2017 року становив би близько 1223,0 млрд грн. Як наслідок, Державний бюджет України недоотримав щонайменше 220 млрд грн надходжень до дохідної частини.

Під час визначення доцільності інвестування у національну економіку іноземному інвестору потрібно також враховувати особливості розвитку та наявну сукупність можливостей кожної адміністративно-територіальної одиниці. Методичний підхід до оцінювання рівня розвитку адміністративно-територіальних одиниць, що використовується науково-дослідним центром індустріальних проблем розвитку НАН України, дозволяє перевести усі показники, що використовуються під час оцінювання, до єдиного коефіцієнту, що враховуватиме усі можливі коливання. І вже на підставі отриманих розрахунків дійти висновку щодо найбільш конкурентоспроможних та проблемних регіонів, що стримують загальний рівень розвитку країни загалом.

У таблиці 1 дослідимо динаміку зміни рейтингових позицій розвитку адміністративно-територіальних одиниць вищого територіального рівня протягом 2017 року, отриманих за методикою науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку НАН України. Згідно з розрахунком рейтингової оцінки соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць вищого територіального рівня України, за підсумками січня-грудня 2017 року лідерами (1–5 місця) є: м. Київ, Київська, Дніпропетровська, Одеська, Львівська області.

Аутсайдерами (21–25 місця) є: Черкаська, Волинська, Кіровоградська, Донецька і Луганська області.

Протягом 2017 року суттєво покращили свої позиції Івано-Франківська (+7 пунктів, 10 місце в загальному підсумку), Чернівецька (+6 пунктів, 13 місце), Херсонська (+5 пунктів, 16 місце), Полтавська (+4 пункти, 9 місце) та Дніпропетровська (+3 пункти, 3 місце) області. Натомість, найбільших втрат у загальному рейтингу зазнали Рівненська (-8 пунктів, 17 місце), Черкаська (-6 пунктів, 21 місце), Волинська (-4 пункти, 22 місце) та Миколаївська (-3 пункти, 14 місце) області.

Разом з тим вказана методика має низку недоліків, пов'язаних із визначенням механізму розрахунків та переліку запропонованих показників оцінки. Так, відповідно до Методичних рекомендацій відділу макроекономічної політики та регіонального розвитку науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку НАН України загальна кількість показників, що використовується під час оцінювання, дорівнює 50 за 9 напрямками аналізу. Водночас наявність широкого кола показників під час проведення оцінювання може призвести до зменшення питомої ваги найбільш впливових факторів, збільшити вірогідність похибки в оцінці та прогнозуванні і спрямувати центральні та місцеві

Динаміка зміни рейтингових позицій протягом 2017 року

Адміністративно-територіальні одиниці	Рейтингова оцінка протягом 2017 року					Зміна позицій протягом року
	1 місяць	3 місяці	6 місяців	9 місяців	12 місяців	
1	2	3	4	5	6	7 = 6 - 2
Вінницька	5	3	6	8	6	-1
Волинська	18	21	19	22	22	-4
Дніпропетровська	6	4	3	3	3	+3
Донецька	24	23	24	24	24	0
Житомирська	12	10	11	14	11	+1
Закарпатська	8	8	4	7	8	0
Запорізька	14	12	10	9	15	-1
Івано-Франківська	17	11	15	18	10	+7
Київська	2	2	2	2	2	0
Кіровоградська	23	22	20	23	23	0
Луганська	25	25	25	25	25	0
Львівська	3	6	9	6	5	-2
Миколаївська	11	13	16	12	14	-3
Одеська	4	7	5	4	4	0
Полтавська	13	9	8	10	9	+4
Рівненська	9	16	14	15	17	-8
Сумська	16	14	18	16	18	-2
Тернопільська	20	19	21	20	19	+1
Харківська	7	5	7	5	7	0
Херсонська	21	24	23	21	16	+5
Хмельницька	10	15	17	13	12	-2
Черкаська	15	20	13	17	21	-6
Чернівецька	19	17	12	11	13	+6
Чернігівська	22	18	22	19	20	+2
Місто Київ	1	1	1	1	1	0

Джерело: складено та розраховано автором на основі [8]

органи влади й органи місцевого самоврядування на впровадження комплексу заходів із покращення значень несуттєвих для регіонів показників. Враховуючи зазначене, а також результати, отримані у науковій праці [12, с. 270–276], для проведення достовірної оцінки соціально-економічного розвитку необхідно визначити вплив кожного із запропонованих показників на загальний результативний показник, за яким умовно можна виявити та проаналізувати стан справ в країні взагалі й в окремому регіоні зокрема і перевірити наявність мультиколінеарності між показниками.

Відсутність обґрунтованого методичного підходу щодо оцінювання розвитку адміністративно-територіальних одиниць не дозволяє потенційному інвесторові визначити реальний стан справ в окремому регіоні та країні в цілому, що, як наслідок, може призвести до зменшення обсягів залучення іноземного капіталу у вітчизняну економіку.

Для більш детального оцінювання рівня інвестиційної привабливості Херсонщини в таблиці 2 визначимо сильні та слабкі сторони, можливості та загрози Херсонської області за допомогою SWOT-аналізу інвестиційної складової частини економічної безпеки регіону.

За поглядами науковців [10, с. 133], головна причина прорахунків у залученні іноземних інвестицій полягає у тому, що в Україні досі немає системної політики з формування інвестиційного клімату. Зокрема, це стосується недосконалості регіональної політики, спрямованої на забезпечення інвестиційної складової економічної безпеки.

Також виникають ускладнення щодо визначення рівня конкурентоспроможності та оцінювання доцільності інвестування у розвиток вітчизняних промислових підприємств. Так, про потенційне значення легкої промисловості для економіки країни свідчить те, що в 1990 році вона забезпечувала майже 11% обсягів всієї промислової продукції України [9, с. 11]. Але через існуючі на той час диспропорції у розвитку сировинних підгалузей, суттєве зменшення прямої державної підтримки, через низку помилок, допущених у процесі приватизації та реструктуризації державних підприємств, через різке збільшення обсягів імпорту товарів легкої промисловості (в основному азійського походження), які зайняли 70–80% внутрішнього ринку, підприємства легкої промисловості потрапили у складну кризову ситуацію, основою якої стала загальна економіко-фінансова криза

SWOT-аналіз інвестиційної складової частини економічної безпеки Херсонської області для іноземних інвесторів

Сильні сторони	Слабкі сторони
<ul style="list-style-type: none"> – вигідне географічне розташування області з виходом до річки Дніпро та Чорного й Азовського морів; – сприятливі кліматичні умови; – екологічно чистий регіон; – розвинута інфраструктура: морські та річкові порти, аеропорт; – розвинений сектор торгівлі та послуг; – конкурентоспроможна вартість робочої сили; – культурно-історична спадщина 	<ul style="list-style-type: none"> – недосконалість законодавчої бази; – неспроможність судової влади щодо захисту майнових прав інвесторів; – негативний інвестиційний імідж; – відсутність механізмів страхування інвестиційних ризиків; – нестабільність податкової системи; – територіальне розміщення області поряд із тимчасово окупованою територією АР Крим; – корумпованість; – бюрократія; – низький розвиток промисловості; – поганий стан автомобільних доріг
Можливості	Загрози
<ul style="list-style-type: none"> – формування позитивного інвестиційного іміджу області; – промоція регіону, проведення міжнародних інвестиційних форумів; – залучення інвесторів до співробітництва; – розвиток сільського господарства; – розвиток альтернативної енергетики 	<ul style="list-style-type: none"> – політична нестабільність; – економічна криза в країні; – важка прогнозованість рівня інфляції через нестабільність економіки; – дефіцит внутрішніх ресурсів для інвестування; – високі відсоткові ставки за кредит

Джерело: складено автором на основі [10, с. 133]

та невідповідність товарно-фінансових сталих зв'язків підприємств вимогам ринкової трансформації виробництва. Як наслідок, лише у Херсонській області загальний обсяг виробництва продукції легкої промисловості за підсумками 2016 року є майже у 250 разів меншим порівняно з аналогічним показником 1990 року.

На прикладі ТОВ «Шкіряний завод «Платан ЛТД» (Херсонська область, м. Херсон, вул. Нафтовиків, 13), що займається виготовленням виробів зі шкіри, було виявлено катастрофічний стан розвитку підприємств легкої промисловості Херсонщини. Встановлено, що на досліджуваному підприємстві на кожну гривню власних коштів на початок 2017 року приходилося 2,42 грн залучених, на кінець 2017 року – 2,92 грн. Баланс підприємства є ліквідним лише у третій групі активів і пасивів. З огляду на суттєве перевищення пасивів першої та другої групи над відповідними активами можемо стверджувати про наявність значного фінансового ризику для господарської діяльності ТОВ «Шкіряний завод «Платан ЛТД» та сильну залежність підприємства від внутрішніх та зовнішніх кредиторів.

Враховуючи, що найбільшу питому вагу в собівартості продукції ТОВ «Шкіряний завод «Платан ЛТД» займають витрати на купівлю сировини та матеріалів, підприємству потрібно зосередити свої зусилля на впровадженні нових прогресивних технологій щодо оптимізації їх використання (зменшити втрати сировини та матеріалів, забезпечити їх оптимальне використання без погіршення рівня якості продукції, що виробляється). За проведеними розрахунками для зменшення витрат сировини та матеріалів підприємству необхідно закупити обладнання орієнтованою вартістю 646,6 тис. грн. Зазна-

чене дозволить щонайменше на протязі 7 років без погіршення якості продукції зменшувати витрати сировини та матеріалів на 301,6 тис. грн. щорічно. Під час визначення доцільності інвестування та проведені розрахунку чистої теперішньої вартості було враховано, що в умовах суттєвого обмеження джерел фінансування підприємству потрібно буде взяти кредит у банку на суму 646,6 тис. грн під 40% річних у чинних цінах (або 10% щоквартальних) на 6 років зі щоквартальним погашенням рівними частинами. За мінімально допустимої ставки дисконту у розмірі 14% (індекс споживчих цін у жовтні 2018 року порівняно з груднем 2017 року становив 107,4%, прогнозований рівень за 2018 рік з урахуванням введення військового стану у деяких регіонах України – близько 114%) підприємство зможе отримати близько 27 коп. прибутку на кожну гривню залучених кредитних ресурсів і, як наслідок, підвищити рівень конкурентоспроможності продукції, що виробляється.

Водночас, незважаючи на економічну та інвестиційну доцільність, враховуючи політичну нестабільність, введений військовий стан у деяких регіонах України тощо, іноземні інвестори та кредитні установи відмовляються від подібних капіталовкладень, аргументуючи це високим рівнем ризикованості й надто помірним рівнем рентабельності залученого капіталу.

Результати проведеного співавтором статті дослідження [6, с. 148] свідчать, що для максимізації вірогідності залучення внутрішніх та зовнішніх інвестицій необхідно забезпечити отримання рівного прибутку на рівний капітал. Відповідно до вказаного капітал, у щоб він не був укладений, повинен принести власникові такий самий

прибуток, як і капітал, укладений в інший бізнес. Зазначені положення дають підставу зробити такий висновок: гроші, вкладені в різний час у різні складники капіталу, в різних місцях мають бути вигідними, тобто повинна виконуватися рівність:

$$\frac{P_i(t)}{(1+r)^t} - \frac{P_j(t)}{(1+r)^t} = 0. \quad (1)$$

За будь-якого варіанту

$$Pd_i(t) = Pd_j(t) * k_s * k_p, \quad (2)$$

де $P_i(t)$ і $P_j(t)$ – сума доходів, отриманих від укладень у чинники виробництва (наприклад, у модернізацію виробничих потужностей) i та j в період часу t ;

r – позиковий відсоток (ставка дисконту);

$Pd_i(t)$ і $Pd_j(t)$ – сума вкладень у чинники виробництва i та j в період часу t ;

k_s , k_p – коефіцієнти, що приводять до зіставного вигляду якісно різні чинники виробництва;

t – період часу.

Зазначені коефіцієнти приводять різні вкладення в зіставлений вигляд за якістю ресурсів і віддаленістю їх від місця споживання.

Також потрібно враховувати, що впровадження нововведень дасть змогу не лише отримати прибуток, а й зменшити рівень втрат сировини та матеріалів і підвищити якість продукції, що виготовляється на підприємстві.

Висновки з проведеного дослідження.

Результати проведеного дослідження свідчать, що в сучасних умовах ведення бізнесу розроблення обґрунтованого методичного підходу щодо оцінювання загального соціально-економічного розвитку регіонів та окремої інвестиційної складової частини зокрема є необхідною умовою для збільшення обсягів залучення іноземного капіталу в національну економіку. Серед головних причин прорахунків щодо залучення іноземних інвестицій є те, що в Україні досі немає системної політики з формування привабливого інвестиційного клімату. Необхідним складником зростання обсягів капіталовкладень є впровадження дієвої державної політики щодо підтримки та розвитку промислових підприємств, діяльність яких має суттєве значення для економіки та спрямована на задоволення потреби населення у товарах першої необхідності.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Андрушків І.П. Інвестування регіональної економіки та його ефективність в Україні: монографія / І.П. Андрушків, О.Д. Вовчак, Н.М. Руцишин. Л.: ЛКА, 2010. 192 с.
2. Бланк І.А. Основи інвестиційного менеджмента: в 2 т. / І.А. Бланк. К.: Ельга: SMART BOOK, 2013. Т. 1. 672 с.
3. Гуткевич С.О. Інвестування: теорія і практика: навч. посіб. / С.О. Гуткевич. 2-ге вид., допов. Полтава: АСМІ, 2011. 260 с.

4. Кушнір С.О. Інвестиційна привабливість агропромислового комплексу України: сучасний стан та перспективи / С.О. Кушнір, Л.М. Рудь // Збірник наукових праць «Проблеми системного підходу в економіці». 2017. № 1(57). С. 42–46.

5. Майорова Т. Підвищення ролі банківського інвестиційного кредиту в інноваційному розвитку економіки України / Т. Майорова, С. Урванцева // Вісник Національного банку України. 2014. № 3. С. 30–35.

6. Макаренко С.М. Удосконалення процесів мотивації працівників до професійного розвитку в закладах вищої освіти / С.М. Макаренко, Т.С. Казакова, О.Д. Прокопчук // Науковий журнал Економічний вісник Національного гірничого університету. Випуск 1(61). 2018. С. 144–153.

7. Макаренко С.М. Удосконалення податкової політики як основи гармонізації взаємовідносин між державою та суб'єктами господарювання / С.М. Макаренко, Є.О. Капліна, Н.М. Олійник // Економічні інновації. Випуск 64. Одеса: Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України, 2017. С. 203–208.

8. Моніторинг соціально-економічного розвитку регіонів України за січень-грудень 2017 року (уточнені дані) / Відділ макроекономічної політики та регіонального розвитку НДЦ ІПР НАН України. URL: <http://ndc-ipr.org/media/posts/presentations>.

9. Олійник Н.М. Актуальні проблеми легкої та текстильної промисловості України та шляхи їх вирішення / Н.М. Олійник, С.М. Макаренко // Проблеми легкої і текстильної промисловості України. 2005. № 1(10). С. 11–14.

10. Олійник Н.М. Оцінка інвестиційної складової економічної безпеки Херсонського регіону з метою залучення міжнародних проектів / Н.М. Олійник, Л.О. Корчевська, С.М. Макаренко // Вісник Хмельницького національного університету: Економічні науки. Хмельницький. № 1(244). 2017. С. 130–134.

11. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

12. Соловійова Н.І. Методологічна коректність прогнозного оцінювання параметрів соціально-економічного розвитку регіонів / Н.І. Соловійова, С.М. Макаренко, Н.М. Олійник // Актуальні проблеми економіки. № 11(185). 2016. С. 268–277.

13. Тенденції тіньової економіки в Україні: І квартал 2015 року // Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. К., 2015. 19 с.

14. Шарапа І.В. Якість життя населення як індикатор соціально-економічного розвитку регіону / І.В. Шарапа, С.М. Макаренко, Н.М. Олійник // Таврійський науковий вісник: Науковий журнал. Херсон, 2011. № 77. С. 345–348.

REFERENCES:

1. Andrushkiv I.P., Vovchak O.D. & Rushchyshyn N.M. (2010) Investuvannia rehionalnoi ekonomiky ta yoho efektyvnist v Ukraini: monohrafiia [Investment into regional economy and its effectiveness in Ukraine]. L.: LKA. (in Ukrainian)
2. Blank Y.A. (2013) Osnovy ynvestytsyonnoho menedzhmenta [Investment Management Basics]. K.: SMART BOOK, vol. 1. (in Ukrainian)

3. Hutkevych S.O. (2011) Investuvannia: teoriia i praktyka: navch. posib. [Investing: theory and practice]. Poltava: ASMI. (in Ukrainian)
4. Kushnir S.O. & Rud L.M. (2017) Investytsiina pryvablyvist ahropromysloвого комплексу Ukrainy: suchasnyi stan ta perspektyvy [Investment attractiveness of the agroindustrial complex Ukraine: current state and prospects]. Zbirnyk naukovykh prats «Problemy systemnoho pidkholu v ekonomitsi». 2017. vol 1, no 57, pp. 42–46. (in Ukrainian)
5. Maiorova T. & Urvantseva S. (2014) Pidvyshchennia roli bankivskoho investytsiinoho kredytu v innovatsionomu rozvytku ekonomiky Ukrainy [Enhancement of the role of the banking investment credit in the innovation development of Ukraine's economy]. Visnyk Natsionalnoho banku Ukrainy, vol. 3. pp. 30–35. (in Ukrainian)
6. Makarenko S.M., Kazakova T.S. & Prokopchuk O.D. (2018) Udoskonalennia protsesiv motyvatsii pratsivnykiv do profesiinoho rozvytku v zakladakh vyshchoi osvity [Improving the motivation processes of employees to the professional development at the institution of higher education]. Naukovyi zhurnal "Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho hirnychoho universytetu". vol 1, no 61, pp. 144–153. (in Ukrainian)
7. Makarenko S.M., Kaplina Ye.O. & Oliinyk N.M. (2017) Udoskonalennia podatkovoi polityky yak osnovy harmonizatsii vzaiemovidnosyn mizh derzhavoiu ta subiektamy hospodariuvannia [Improving tax policy as the basis of harmonization of relations between the state and business entities]. Ekonomichni innovatsii, vol 64. Odesa: Instytut problem rynku ta ekonomiko-ekolohichnykh doslidzhen NAN Ukrainy. pp. 203–208. (in Ukrainian)
8. Monitorynh sotsialno-ekonomichnoho rozvytku rehioniv Ukrainy za sichen-hruden 2017 roku (utocheni dani) [Monitoring of socio-economic development of regions of Ukraine]. Viddil makroekonomichnoi polityky ta rehionalnoho rozvytku NDTs IPR NAN Ukrainy. Retrieved from: <http://ndc-ipr.org/media/posts/presentations>. (in Ukrainian)
9. Oliinyk N.M. & Makarenko S.M. (2005). Aktualni problemy lehkoi ta tekstylnoi promyslovosti Ukrainy ta shliakhy yikh vyrishennia [Actual problems of a mild and textile industry of Ukraine and path of their solution]. Vol 1, no 10. pp. 11–14. (in Ukrainian)
10. Oliinyk N.M., Korchevska L.O. & Makarenko S.M. (2017). Otsinka investytsiinoi skladovoi ekonomichnoi bezpeky Khersonskoho rehionu z metoiu zaluchennia mizhnarodnykh proektiv [Evaluation of investment component of the economic security of Kherson region to attract international projects]. Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu: Ekonomichni nauky Khmelnytskyi. Vol 1, no 244. pp. 130–134. (in Ukrainian)
11. Official site of the State Statistics Service of Ukraine. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
12. Soloviova N.I., Makarenko S.M. & Oliinyk N.M. (2016) Metodolohichna korektnist prohnoznoho otsiniuvannia parametriv sotsialno-ekonomichnoho rozvytku rehioniv [Methodological correctness of the forecast parameter regions socio-economic development estimation]. Aktualni problemy ekonomiky. Vol. 11, no 185. pp. 268–277. (in Ukrainian)
13. Tendentsii tinovoi ekonomiky v Ukraini: I kvartal 2015 roku (2015) [Trends in the shadow economy in Ukraine: the first quarter of 2015]. Ministerstvo ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy. K., 2015. (in Ukrainian)
14. Sharapa I.V., Makarenko S.M., & Oliinyk N.M. (2011) Yakist zhyttia naseleння yak indyikator sotsialno-ekonomichnoho rozvytku rehionu [Quality of life of the population as an indicator of socio-economic development of the region]. Tavriiskyi naukovyi visnyk: Naukovyi zhurnal. Kherson. Vol. 77, pp. 345–348. (in Ukrainian)

Makarenko S.M.Candidate of Economic Sciences,
Senior Lecturer at Department of Management and Administration
Kherson State University**Stoianova I.R.**Student
Kherson State University**Koptiaieva V.V.**Student
Kherson State University**EVALUATION OF INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF INDUSTRIAL ENTERPRISES
OF THE KHERSON REGION**

Investments are necessary for the enterprises for the organization of effective process of production of qualitative production, ensuring profitable economic activity. The state is obliged to regulate and promote the creation of an attractive investment climate in the country, attract and direct investment in priority sectors of production to meet the priority needs of the population.

Studies show that the economy of Ukraine now cannot meet the requirements of Western investors. Among the main reasons for the unattractiveness of the Ukrainian investment climate are the slow pace of reforming the economy, the legislative framework, as well as the irrational distribution of domestic investment – private and public, high taxes, excessive regulation and politicization of the economy.

It is proved that when determining the feasibility of investing in the national economy, a foreign investor should also take into account the peculiarities of development and the available set of opportunities of each administrative-territorial unit. The lack of a sound methodological approach to the assessment of development does not allow a potential investor to determine the real state of affairs in a particular region and the country as a whole, which, as a result, can lead to a decrease in the volume of foreign capital in the domestic economy.

With the help of SWOT-analysis of the investment component of economic security of Kherson region identified strengths and weaknesses, opportunities and threats to potential investors. It is revealed that the main reason for miscalculations in attracting foreign investment is that in Ukraine there is still no systematic policy on the formation of the investment climate. In particular, it concerns the imperfection of regional policy aimed at ensuring the investment component of economic security.

It is proved that the key to the growth of investment is the introduction of an effective state policy to support and develop industrial enterprises, whose activities are essential for the economy and aimed at meeting the needs of the population in essential goods.